Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026

Tamil Poetry Through the Ages: The Evolutionary Journey from Tradition to Modernity and the Contribution of Literary Movements

G. Nirbankumar[1*], Dr. V. A. Palaniappan[2],
[1]Part-time PhD Research Scholar Ganesar College of Arts and Science, Melaishivapuri – 622 403, Pudukkottai District (Affiliated with Bharathidasan University)
[2]Principal and Research Supervisor, Ganesar College of Arts and Science, Melaishivapuri (Affiliated with Bharathidasan University)
[*]Correspondence: tamilgnk1983@gmail.com, Tel: +918610710230

Article Info
Received on 23-Mar-2026, Revised on 28-Mar-2026, Accepted on 29-Mar-2026, Published on 01-April-2026

ABSTRACT
In the history of Tamil literature, poetry is more than just a collection of words; it is a cultural identity of a society, a political tool, and a subtle expression of human emotions. With a continuous history spanning over two thousand years, the Tamil poetic tradition has undergone various transformations—from the grammatical rules of Yappu (prosody) in the era of Tolkappiyam to the liberated "New Poetry" (Pudukkavithai) of today. This research paper explores in detail how the Akavarpa and Kalippa traditions of Sangam literature flourished, and the shifts brought about in poetic forms by medieval Bhakti literature and epics. Specifically, it deeply analyzes the revolution of prose-poetry (Vasana Kavithai) initiated by Bharathiyar in the 20th century, followed by the formal and thematic contributions made to modern poetry by literary movements such as Manikkodi, Ezhuthu, and Vanambadi. Furthermore, it describes how Japanese poetic forms like Haiku, Senryu, and Tanka took root in the Tamil literary landscape and explains their technical structures. This study also examines how contemporary Tamil poetry aligns with global literary trends and provides a visionary perspective on future poetic forms.

KEYWORDS: *Traditional Poetry (Marabukkavithai), Prosody (Yappilakkanam), New Poetry (Pudukkavithai), Prose Poetry, Manikkodi Movement, Ezhuthu Movement, Vanambadi Movement, Haiku, Senryu, Modernism, Tamil Literary History.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).
Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in *DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24*

காலந்தோறும் தமிழ்க் கவிதைகள்:
மரபிலிருந்து நவீனத்திற்குத் தொடரும் பரிணாமப் பயணமும் இலக்கிய இயக்கங்களின் பங்களிப்பும்

[1]**கு. நிர்பன் குமார்,** பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி மேலைச்சிவபுரி - 6224 03 புதுக்கோட்டை மாவட்டம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது.

[2]**வே.அ.பழனியப்பன்,** முதல்வர், ஆய்வு நெறியாளர் கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மேலைச்சிவபு, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது.

ஆய்வுக் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கவிதை என்பது வெறும் சொற்களின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு அடையாளம், அரசியல் கருவி மற்றும் மானுட உணர்வுகளின் நுட்பமான வெளிப்பாடு ஆகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான தொடர்ச்சியான வரலாற்றைக் கொண்ட தமிழ் கவிதை மரபு, தொல்காப்பிய காலத்து யாப்பிலக்கண விதிகளிலிருந்து இன்றைய கட்டற்ற புதுக்கவிதை வரை பல்வேறு உருமாற்றங்களைச் சந்தித்துள்ளது. இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியத்தின் அகவற்பா மற்றும் கலிப்பா மரபுகள் எவ்வாறு செழுமை பெற்றன என்பதையும், இடைக்கால பக்தி இலக்கியங்கள் மற்றும் காப்பியங்கள் கவிதை வடிவில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களையும் விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதியார் ஏற்படுத்திய வசன கவிதை புரட்சி, அதைத் தொடர்ந்து வந்த மணிக்கொடி, எழுத்து மற்றும் வானம்பாடி ஆகிய இலக்கிய இயக்கங்கள் புதுக்கவிதைக்கு வழங்கிய வடிவம் மற்றும் உள்ளடக்கம் சார்ந்த பங்களிப்புகளை இக்கட்டுரை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மேலும், ஜப்பானியக் கவிதை வடிவங்களான ஹைக்கூ, சென்ரியூ, டான்கா போன்றவை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் எவ்வாறு வேரூன்றின என்பதையும், அவற்றின் தொழில்நுட்பக் கட்டமைப்புகளையும் விவரிக்கிறது. தற்காலத் தமிழ் கவிதை உலகளாவிய இலக்கியப் போக்குகளுடன் எவ்வாறு கைகோர்த்துச் செல்கிறது என்பதையும், எதிர்கால கவிதை வடிவங்கள் குறித்த ஒரு தொலைநோக்குப் பார்வையையும் இந்த ஆய்வு வழங்குகிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்

மரபுக்கவிதை, யாப்பிலக்கணம், புதுக்கவிதை, வசன கவிதை, மணிக்கொடி இயக்கம், எழுத்து இயக்கம், வானம்பாடி இயக்கம், ஹைக்கூ, சென்ரியூ, நவீனத்துவம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in *DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24*

1. முன்னுரை

காலம் என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான நதி; அது ஓடும் பாதையில் பழைய கரைகளை அரித்து புதிய படிமங்களை உருவாக்குகிறது. மொழியும் இலக்கியமும் இந்த மாற்றத்திற்கு விதிவிலக்கல்ல. "காலம் மாறுது; காட்சியும் மாறுது; மாறாதது தமிழ் மட்டுமே" என்ற கூற்றுக்கு இணங்க, தமிழ் கவிதை மரபு தனது வேர்களைப் பலமாக ஊன்றிக்கொண்டு, கிளைகளைப் புதிய திசைகளில் பரப்பியுள்ளது.[1] ஒரு காலத்தில் கவிதை என்பது செய்யுள் (Verse) என்ற பெயரில் யாப்பிலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட்டு, பண்டிதர்களின் அவையில் மட்டுமே ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், காலம் செல்லச் செல்ல கவிஞன் அந்த யாப்பு என்ற கூண்டை உடைத்து, தமிழுக்குச் சிறகு முளைக்கச் செய்து பறக்கவிட்டான்.[1]

இலக்கியம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் மனசாட்சி. மனிதன் தனது உள்ளத்து உணர்வுகளை எழுத்துக்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியபோது, அது கவிதையாக மலர்ந்தது. நாவிலிருந்து பிறக்கும் ஒலிகள் எழுத்தாகி, அந்த எழுத்துக்கள் காலத்தைக் கடந்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குச் செய்திகளைக் கொண்டு சேர்க்கும் ஊடகமாக மாறின.[1] சங்க காலத்தில் இயற்கையையும் காதலையும் பாடிய கவிதை, காப்பியக் காலத்தில் ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்வியலைப் பாடியது. பக்தி காலத்தில் அது இறைவனை நோக்கித் திரும்பியது. ஆனால், நவீன காலத்தில் கவிதை என்பது சாமானிய மக்களின் குரலாகவும், சமூக மாற்றத்தின் கருவியாகவும் உருவெடுத்துள்ளது.[2]

இந்த ஆய்வு, தமிழ் கவிதை எவ்வாறு மரபிலிருந்து விடுபட்டு புதுக்கவிதையாக மாறியது என்பதையும், அதற்குப் பின்னணியில் இருந்த சமூக, அரசியல் மற்றும் இலக்கிய இயக்கங்களின் பங்களிப்பையும் விரிவாக ஆராய முற்படுகிறது.

2. சங்க இலக்கியம்: தமிழ் கவிதையின் தொன்மை மரபு

சங்க இலக்கியம் என்பது தமிழ் கவிதையின் பொற்காலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கி.மு. 200 முதல் கி.பி. 300 வரையிலான காலகட்டத்தில் தோன்றிய இந்த இலக்கியங்கள், தமிழ் சமூகத்தின் அக மற்றும் புற வாழ்வியலை அப்பட்டமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.[5] 'சங்கம்' என்ற சொல் கவிஞர்களின் கூட்டமைப்பு அல்லது கல்விக்கழகத்தைக் குறிக்கிறது. மதுரை மற்றும் கபாடபுரம் போன்ற இடங்களில் மூன்று முறை இத்தகைய கவிஞர்களின் கூட்டங்கள் நடைபெற்றதாகத் தமிழ் மரபுகள் கூறுகின்றன.[4]

2.1 அகம் மற்றும் புறம்: பாடுபொருள் பகுப்பாய்வு

சங்க இலக்கியங்கள் பாடுபொருளின் அடிப்படையில் இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப்

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. **அகம்:** இது காதலும், தலைவன்-தலைவிக்கிடையிலான தனிப்பட்ட உணர்வுகளையும் சார்ந்தது. இது ஐந்திணைகளாக (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் உரிய இயற்கைச் சூழலோடு கவிதைகள் புனையப்பட்டன.[3]

2. **புறம்:** இது போர், வீரம், கொடை, அரசியல் மற்றும் சமூக ஒழுக்கம் சார்ந்தது. அரசர்களின் புகழைப் பாடுவதும், சமூகத்திற்கு அறநெறிகளைக் கூறுவதும் இதன் நோக்கமாக இருந்தது.[3]

சங்க இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் 'ஆசிரியப்பா' (அகவற்பா) என்ற யாப்பு வடிவத்தில் அமைந்திருந்தன. இது பேச்சின் ஓசைக்கு மிக நெருக்கமானதாக இருந்ததால், உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த மிகவும் ஏதுவானதாகக் கருதப்பட்டது.[7]

2.2 பதினெண்மேற்கணக்கு நூல்கள்

சங்க காலக் கவிதைகள் தொகுப்புகளாகவே நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு ஆகிய இரு தொகுப்புகளும் 'பதினெண்மேற்கணக்கு' நூல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.[9]

தொகுப்பு	நூல்கள்	சிறப்பு
எட்டுத்தொகை	நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு	இதில் 2000-க்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன. அக மற்றும் புற உணர்வுகளின் சங்கமம் இது.[9]
பத்துப்பாட்டு	திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம்	இவை நீண்ட பாடல்கள் (Idylls) எனப்படும். இவை சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையை விவரிக்கின்றன.[3]

3. யாப்பிலக்கணக் கோட்பாடுகள்: மரபுக் கவிதையின் தொழில்நுட்பக் கட்டமைப்பு

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

மரபுக்கவிதை என்பது ஒரு கட்டிடக் கலைக்கு இணையானது. அதற்கு ஒரு வலுவான அடித்தளமும், செதுக்கப்பட்ட விதிகளும் தேவை. இந்த விதிகளை வரையறுக்கும் நூல் 'தொல்காப்பியம்' ஆகும். தொல்காப்பியம் கி.மு. 8000-களில் தோன்றியதாகச் சில ஆய்வாளர்கள் கருதினாலும், வரலாற்று ரீதியாக இது சங்க காலத்திற்கு முந்தைய அல்லது சமகால இலக்கண நூலாக ஏற்கப்படுகிறது.[7]

3.1 யாப்பின் உறுப்புகள் (Components of Prosody)

தமிழ் யாப்பிலக்கணம் ஆறு முக்கிய உறுப்புகளைக் கொண்டது: எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி மற்றும் தொடை.[7] இவற்றின் துல்லியமான ஒருங்கிணைப்பே ஒரு மரபுக்கவிதையின் ஓசை நயத்தைத் தீர்மானிக்கிறது.

3.1.1 அசை (Syllable) மற்றும் சீர் (Feet)

அசை என்பது கவிதையின் மிகச்சிறிய இசை அலகு. இது நேர் அசை மற்றும் நிரை அசை என இரு வகைப்படும். சீர் என்பது அசைகளின் தொகுப்பாகும்.[7]

அசை விதிகள் (Table 1):

அசை வகை	**இலக்கண விதிகள்**	**உதாரணம்**
நேர் அசை (Ner)	1. தனிக்குறில் (Single Short), 2. குறில் ஒற்று (Short + Consonant), 3. தனிநெடில் (Single Long), 4. நெடில் ஒற்று (Long + Consonant)	கா, கல், போ, பொன்
நிரை அசை (Nirai)	1. இருகுறில் (Double Short), 2. இருகுறில் ஒற்று (Double Short + Consonant), 3. குறில்நெடில் (Short + Long), 4. குறில்நெடில் ஒற்று (Short + Long + Consonant)	பல, பலர், பலா, படாம்

சீர் வகைப்பாடு (Table 2):

சீர் வகை	**அசைகளின் அமைப்பு**	**வாய்ப்பாடு**
ஈரசைச் சீர் (Double Asai)	நேர் நேர் / நிரை நேர் / நிரை நிரை / நேர் நிரை	தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம்
மூவசைச் சீர் (Triple Asai)	நேர் நேர் நேர் (காய் சீர்) / நேர் நேர் நிரை (கனி சீர்)	தேமாங்காய், தேமாங்கனி

3.1.2 தளை (Connection)

CC BY

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

தளை என்பது நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வரும் சீரின் முதலசையும் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் சந்திப்பது. இது கவிதையின் ஓட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்துகிறது.[7]

தளை விதிகள் (Table 3):

தளையின் பெயர்	விதி	ஓசைப் பண்பு
நேரொன்றிய ஆசிரியத்தளை	மாச்சீர் முன் நேர் அசை வருதல்	அகவலோசை
வெண்டளை	காய்ச்சீர் முன் நேர் அல்லது மாச்சீர் முன் நிரை வருதல்	செப்பலோசை
கலித்தளை	காய்ச்சீர் முன் நிரை அசை வருதல்	துள்ளலோசை
வஞ்சித்தளை	கனிச்சீர் முன் நிரை அல்லது நேர் வருதல்	தூங்கலோசை

3.2 பாவினங்கள் (Types of Paa)

மரபுக்கவிதையின் உச்சகட்ட வடிவங்கள் நான்கு வகைப்படும்: வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா மற்றும் வஞ்சிப்பா.[7] ஒவ்வொரு பாவுக்கும் அதன் ஓசைக்கு ஏற்ப ஒரு நோக்கம் இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, அறநெறிகளைக் கூற வெண்பாவும், காதலைப் பாடக் கலிப்பாவும், வீரத்தைப் பாட ஆசிரியப்பாவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.[7]

4. இடைக்காலத் தமிழ் கவிதை: அறநெறி மற்றும் பக்தி இலக்கியங்கள்

சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய கி.பி. 300 முதல் 600 வரையிலான காலம் 'இருண்ட காலம்' என்று சிலரால் அழைக்கப்பட்டாலும், இலக்கிய ரீதியாக இது 'அறநெறிக் காலம்' ஆகும். பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இக்காலத்தில்தான் தோன்றின.[2]

4.1 திருக்குறள் மற்றும் அற இலக்கியங்கள்

திருக்குறள் ஈலடியிலான 'குறள் வெண்பா' என்ற கடினமான யாப்பு வடிவத்தைக் கொண்டது. ஆனால், அதன் பொருள் உலகளாவிய அறத்தைப் போதிப்பதாக அமைந்தது. இது தவிர நாலடியார், இன்னா நாற்பது போன்ற நூல்களும் சமண மற்றும் பௌத்த கவிஞர்களால் இயற்றப்பட்டன.[2]

4.2 பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சி (கி.பி. 600 - 1200)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் கவிதையை இறைவனைக் காணும் கருவியாக மாற்றினர். இவர்கள் 'விருத்தப்பா' என்ற புதிய பாவினத்தை அறிமுகப்படுத்தினர். இது சங்க கால ஆசிரியப்பாவை விட இசைத்தன்மை கொண்டது. பக்தி இலக்கியங்கள் தமிழைக் 'கடவுள் மொழி'யாக மாற்றின.[2]

பக்தி இலக்கியத்தின் விளைவுகள்:

- சமூகம் அரசனை விட இறைவனையே தலைவனாகக் கருதியது.
- ஜாதி மற்றும் பாலின வேறுபாடுகள் இறைவனை அடையும் பாதையில் மங்கத் தொடங்கின.
- 'கோவில்' என்ற சொல் அரண்மனையிலிருந்து வழிபாட்டுத் தலத்திற்கு மாறியது.[2]

5. நவீனக் கவிதையின் விடியல்: மகாகவி பாரதி

19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அச்சு இயந்திரங்களின் வருகை இலக்கியத்தைச் சாமானியர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தது. அதுவரை பனை ஓலைகளில் ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்த இலக்கியங்கள் தாள்களில் அச்சிடப்பட்டன.[1] இந்தச் சூழலில் பாரதியார் ஒரு மாபெரும் புரட்சியைச் செய்தார்.

5.1 வசன கவிதை (Prose Poetry)

பாரதியார் மேலைநாட்டுக் கவிஞரான வால்ட் விட்மனின் 'புல்லின் இதழ்கள்' (Leaves of Grass) என்ற படைப்பினால் ஈர்க்கப்பட்டார்.[11] யாப்பு என்ற தளைகள் கவிதையின் உணர்ச்சியைத் தடுப்பதாக அவர் கருதினார். எளிய சொற்கள், நேரடியான பேச்சு மொழி மற்றும் உரைநடைத் தன்மை கொண்ட கவிதையை அவர் 'வசன கவிதை' என்ற பெயரில் அறிமுகப்படுத்தினார். அவரது 'காட்சிகள்' தொகுப்பு இதற்கு முதல் சான்றாகும்.[1]

பாரதியாரின் வசன கவிதை வரிகள்:

"காற்று வீசுகின்றது அதன் வேகத்திற்குத் தாளவில்லை உலகம் சுழல்கின்றது நட்சத்திரங்கள் ஆடுகின்றன" [1]

அவர் யாப்பை முற்றிலும் வெறுக்கவில்லை; மாறாக, கவிதை என்பது உயர்குடி மக்களுக்கானது மட்டுமல்ல, அது ரிக்ஷா இழுப்பவனுக்கும் புரிய வேண்டும் என்று விரும்பினார்.[12] பாரதியாரே தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் முன்னோடி ஆவார்.[11]

6. மணிக்கொடி இயக்கம்: கவிதையில் நவீனத்துவம் (1933-1939)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

பாரதியாருக்குப் பின் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிகப்பெரிய அதிர்வை ஏற்படுத்தியது 'மணிக்கொடி' இதழ். ஸ்டாலின் சீனிவாசன், வ. ரா. மற்றும் சொக்கலிங்கம் ஆகியோரால் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழ், நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆய்வகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.[14]

6.1 மணிக்கொடி கவிஞர்களின் பங்களிப்பு

ந. பிச்சமூர்த்தி, கு. ப. ராஜகோபாலன், புதுமைப்பித்தன் போன்றோர் மணிக்கொடி இதழின் மூலம் புதுக்கவிதைக்கு வடிவம் கொடுத்தனர்.[15] குறிப்பாக ந. பிச்சமூர்த்தியின் 'கிளிக்கூண்டு' (1937) கவிதை நவீன கவிதையின் மைல்கல்லாகக் கருதப்படுகிறது.

ந. பிச்சமூர்த்தியின் 'கிளிக்கூண்டு' கவிதையின் பகுதி:

"இருளின் மடல்கள் குவிந்தன வானத்து ஜவந்திகள் மின்னின காவிரி நாணல்கள் காற்றில் மயங்கின கிழக்கே பெண்களின் மட்டற்ற பேச்சு கட்டற்ற சிரிப்பு" [1]

மணிக்கொடி இதழ் வெறும் பொழுதுபோக்கு இதழாக அல்லாமல், சமூக மாற்றத்திற்கான இலக்கியத் தேடலாக இருந்தது. இது 'சிறுபத்திரிகை' (Little Magazine) மரபுக்கு வித்திட்டது.[15]

7. எழுத்து இதழும் புதுக்கவிதை நவீனத்துவமும் (1959-1970)

மணிக்கொடிக்கு அடுத்தபடியாக, சி. சு. செல்லப்பா தொடங்கிய 'எழுத்து' இதழ் புதுக்கவிதையை ஒரு இயக்கமாகவே மாற்றியது. 1959-ல் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழ், கவிதை விமர்சனத்திற்கும் புதுமைக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தது.[11]

7.1 புதுக்குரல்கள்

'எழுத்து' இதழ் மூலம் சி. மணி, பிரமிள், நகுலன், சுந்தர ராமசாமி (பசுவய்யா), வைதீஸ்வரன் போன்ற சிறந்த கவிஞர்கள் அறிமுகமாயினர். சி. சு. செல்லப்பா 'புதுக்குரல்கள்' என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டு, புதுக்கவிதைக்கு ஒரு முறையான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தந்தார்.[17] இவர்கள் கவிதையை ஒரு கலையாகவும், தனிமனித மனப்போராட்டங்களின் வெளிப்பாடாகவும் பார்த்தனர்.[18]

எழுத்து இதழின் சாதனைகள் (Table 4):

அம்சம்	**பங்களிப்பு**
வடிவம்	வசன கவிதைக்கும் புதுக்கவிதைக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைத்

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

	தெளிவுபடுத்தியது.[11]
விமர்சனம்	கவிதையை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்யும் 'விமர்சனப் பார்வை'யை உருவாக்கியது.[17]
நீண்ட கவிதை	சி. மணியின் 'நரகம்', 'வரும் போகும்' போன்ற நீண்ட கவிதைகளை வெளியிட்டது.[17]

8. வானம்பாடி இயக்கம்: சமூகவியல் மற்றும் மானுடப் பார்வை (1971)

1970-களின் தொடக்கத்தில் கோவையில் 'வானம்பாடி' இயக்கம் பிறந்தது. இது 'எழுத்து' இதழின் தனிமனித வாதத்திற்கு எதிராகச் சமூக வாதத்தை முன்வைத்தது. புவியரசு, சிற்பி, ஞானி, முல்லை ஆதவன் போன்றோர் இதன் முன்னணியில் இருந்தனர்.[18]

8.1 மானுடம் பாடுதல்

"வானம்பாடிகள்" தங்களை மார்க்சியச் சிந்தனையாளர்களாகவும், சமூக நீதிப் போராளிகளாகவும் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களின் கவிதைகள் விளிம்பு நிலை மக்களின் வலிகளையும், அரசியல் கொந்தளிப்புகளையும் பாடின.[18] 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்' (மு. மேத்தா), 'சர்ப்பயாகம்' (சிற்பி) போன்ற நூல்கள் இக்காலத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

வானம்பாடி இயக்கத்தின் முக்கியக் கவிஞர்கள் [18]:

- **மு. மேத்தா:** காதல் மற்றும் சமூகத்தை இணைத்துப் பாடியவர்.
- **சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்:** இயற்கையையும் கிராமிய வாழ்வையும் நவீனத்துவத்துடன் அணுகியவர்.
- **ஈரோடு தமிழன்பன்:** புதுக்கவிதையில் பல்வேறு சோதனைகளைச் செய்தவர்.
- **அப்துல் ரகுமான்:** கவிதையில் படிமங்களையும் (Imagery) குறியீடுகளையும் செழுமைப்படுத்தியவர்.

வானம்பாடி கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையை மேட்டுக்குடி மக்களிடமிருந்து மீட்டெடுத்து, சாமானிய மக்களின் மொழியாக மாற்றினர்.[18]

9. குறுவடிவக் கவிதைகள்: ஹைக்கூ, சென்ரியூ, டான்கா

இன்றைய அவசர உலகில் நீண்ட கவிதைகளை விடச் சுருக்கமான கவிதைகளே மக்களிடம் அதிக வரவேற்பைப் பெறுகின்றன. இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய ஜப்பானியக் கவிதை வடிவங்கள்

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

தமிழிற்கு வந்தன.

9.1 ஹைக்கூ (Haiku)

ஹைக்கூ என்பது மூன்று வரிகளைக் கொண்ட குறுங்கவிதை. இது ஜப்பானில் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் "பாஷோ" என்பவரால் முறைப்படுத்தப்பட்டது.[20] தமிழில் இது 'துளிப்பா' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஹைக்கூவின் தொழில்நுட்ப விதிகள்:

1. **வரிகள்:** மூன்று வரிகள் மட்டுமே இருக்க வேண்டும்.
2. **அசை அமைப்பு:** 5-7-5 என்ற மொத்தம் 17 அசைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.[21]
3. **காலம்:** இது நிகழ்காலத்தைப் பற்றியதாக இருக்க வேண்டும்.
4. **கிகோ (Kigo):** பருவநிலை குறித்த ஒரு சொல் இடம் பெற வேண்டும்.[20]

தமிழில் அறிவுமதி, அமுதபாரதி, மித்ரா போன்றோர் சிறந்த ஹைக்கூக்களைப் படைத்துள்ளனர்.[23]

அமுதபாரதியின் ஹைக்கூ:

"புள்ளிப் பூக்கள் பனித்துளி முனையில் மின்னும் உலகம்" [23]

9.2 சென்ரியூ (Senryu)

ஹைக்கூவின் 'நகைச்சுவைப் பதிப்பு' சென்ரியூ எனப்படும். இது இயற்கையை விட மனித இயல்புகள், முரண்பாடுகள் மற்றும் சமூக அவலங்களை நையாண்டி செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.[25]

சென்ரியூ உதாரணம்:

"நான் திருடனைப் பிடித்தேன் பார்த்தால் அவன் என் மகன்" [26]

9.3 டான்கா மற்றும் லிமரைக்கூ (Tanka & Limeriku)

- **டான்கா:** இது ஐந்து வரிகளைக் கொண்ட வடிவம் (5-7-5-7-7 அசை அமைப்பு). இது ஹைக்கூவை விட ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது.[21]
- **லிமரைக்கூ:** இது ஆங்கில லிமரிக் (Limerick) மற்றும் ஜப்பானிய ஹைக்கூ ஆகியவற்றின் கலப்பு வடிவம். ஈரோடு தமிழன்பன் இதனைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தி 138 பாடல்களைக் கொண்ட 'சென்னிமலை கிளியோபாத்ராக்கள்' என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டார்.[1]

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

வடிவம்	**வரிகள்**	**நோக்கம்**
ஹைக்கூ	3	இயற்கைப் பதிவு, கண நேரத் தரிசனம்
சென்ரியூ	3	சமூக விமர்சனம், நகைச்சுவை, மனிதப் பண்பு
டான்கா	5	ஆழமான அக உணர்வுகள்
லிமரைக்கூ	5/3	வஞ்சப்புகழ்ச்சி, கிண்டல்

10. கவிதை மொழியில் ஏற்பட்டுள்ள நவீன மாற்றங்கள்

தற்காலத் தமிழ் கவிதை அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் உலகமயமாக்கல் சூழலால் பெரும் மாற்றத்தைச் சந்தித்துள்ளது. கவிஞர்கள் இப்போது வெறும் அழகியலை மட்டும் தேடாமல், தத்துவ ரீதியாகவும், அறிவியல் ரீதியாகவும் கவிதையை அணுகுகின்றனர்.[1]

10.1 வடிவச் சோதனைகள்

கணினித் திரையில் கவிதை எவ்வாறு தோற்றமளிக்க வேண்டும் என்பதில் கூட இன்று கவிஞர்கள் கவனம் செலுத்துகின்றனர். எழுத்துக்களின் அளவு, வரிகளின் இடைவெளி போன்றவை ஒரு குறியீடாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.[13]

சுந்தர ராமசாமி கவிதை பற்றி கூறுவது:

"கவிதையை ஜீவத்துடிப்பின் மௌனப் பதிவு என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. புலமையின் வியாக்கியானம் கவிதையைச் சிதைத்த அளவிற்கு வேறு எதுவும் சிதைக்கவில்லை".[1]

தற்காலக் கவிதையில் பின்வரும் அம்சங்கள் முன்னிலை பெறுகின்றன:

- **படிமவியல் (Imagism):** சொற்களால் ஒரு காட்சியைக் கண்முன் நிறுத்துவது.
- **அதிபுனைவு (Surrealism):** நனவிலி மனதின் வெளிப்பாடாகக் கவிதையை அமைப்பது.[28]
- **பெண்ணியம் மற்றும் தலித்தியம்:** ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாகக் கவிதை ஒலிப்பது.

11. முடிவுரை

தமிழ் கவிதை மரபு என்பது ஒரு நீண்ட சங்கிலித் தொடர். சங்க காலத்தின் அகவற்பா, பக்தி காலத்தின் விருத்தப்பா, பாரதியின் வசன கவிதை, மணிக்கொடியின் நவீனத்துவம், வானம்பாடியின் சமூகம், மற்றும் இன்றைய ஹைக்கூ வரை அது ஒரு மகத்தான பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ளது. "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்" என்ற இயற்கை விதியின்படி, யாப்பு

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.24

என்ற கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்ட கவிதை இன்று சாமானிய மனிதனின் இதயத் துடிப்பைப் பதிவு செய்கிறது.[1]

தொழில்நுட்பம் வளர வளர கவிதையின் வடிவம் இன்னும் மாறலாம்; ஆனால், ஒரு கவிஞன் தனது உள்ளத்து உணர்வுகளைச் சொல்லெடுக்கும்போது பிறக்கும் அந்த 'உயிர்' என்றும் மாறாது. தமிழ் கவிதை உலக அரங்கில் தனது தனித்துவமான அடையாளத்துடன் தொடர்ந்து பயணிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கவிதை என்பது வெறும் வார்த்தைகள் அல்ல; அது வாழ்வின் உன்னதமான தருணங்களின் மௌன சாட்சி.[1]

துணைநூல் பட்டியல் (Works Cited)

[1]. அப்துல் ரகுமான். *ஜோதிமிகு நவகவிதை*. நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், 2004.

[2]. அப்துல் ரகுமான். *விலங்குகள் இல்லாத கவிதை*. விசா பப்ளிகேஷன்ஸ், 1994.

[3]. அரவாணன், க. ப. *கவிதையின் உயிர் உள்ளம் உடல்*. தமிழ்க்கோட்டம், 1994.

[4]. காமராசன், நா. *சஹாராவைத் தாண்டாத ஒட்டகங்கள்*. குமரன் பதிப்பகம், 2005.

[5]. ஜெகன். "புதுக்கவிதை உருவம்." *தாமரை* (மாத இதழ்), 1969.

[6]. ஜெயராமன், ந. வீ. *புதுக்கவிதையியல்*. இலக்கியப் பதிப்பகம், 1980.

[7]. தமிழன்பன், ஈரோடு. *கலையா! கைவினையா!*. மருதா வெளியீடு, 2001.

[8]. பிச்சமூர்த்தி, ந. *ந. பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள்*. மதி நிலையம், 2000.

[9]. புதுமைப்பித்தன், மற்றும் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள். "மணிக்கொடி இதழின் இலக்கியப் பங்களிப்பு." *மணிக்கொடி*, 1933-1939.

[10]. மணி, சி. *யாப்பும் கவிதையும்*. சந்தியா பதிப்பகம், 2004.

[11]. விமலானந்தம், மது. ச. *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. அபிராமி பதிப்பகம், 2002.

[12]. வல்லிக்கண்ணன். *புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்*. அகரம் வெளியீடு, 2004.

[13]. ராஜமார்த்தாண்டன். *புதுக்கவிதை வரலாறு*. யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ், 2003.

[14]. செல்லப்பா, சி. சு. (பதிப்பாசிரியர்). *புதுக்குரல்கள்*. எழுத்து பிரசுரம், 1962.